

คู่มือ

องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเปียง

วันที่ 5 / วันที่ 9 / ประจำปี 2552

หนองน้ำสาธารณะหนองปรือ หนองน้ำสาธารณะหนองปรือ

สำนักปลัด

องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเปียง

0-7557-5677

www.keophia.go.th

ข่าวประชาสัมพันธ์

อบต.เกาะเปียง จะประชุมสภา

อบต.เกาะเปียง เพื่อพิจารณา

ร่างข้อบัญญัติ ประจำปี 2553

ชั้นประชุมสภา ณ ห้องประชุมสภา

องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเปียง

ชั้น 2 ในวันที่ 11 ก.ย.52 เวลา

13.30 น.

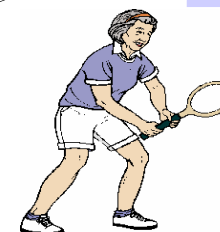
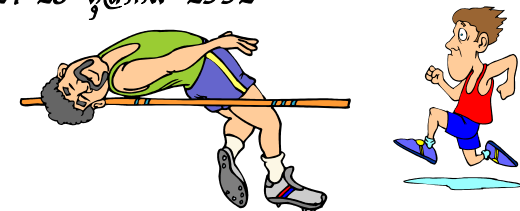
จึงประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้ารับฟัง
ได้โดยผู้เข้ารับฟังการประชุมต้องปฏิบัติตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่สภาองค์การบริหาร
ส่วนตำบลเกาะเปียงกำหนด คือ

1. ผู้เข้ารับฟังการประชุมต้องแต่งกายสุภาพและห้าม
พกพาอาวุธและของมีคมทุกชนิด
2. เมื่อเข้า ณ ที่ประชุม ให้ผู้เข้ารับฟังการประชุมนั่ง
ณ ที่นั่งที่จัดเตรียมไว้สำหรับผู้รับฟังการประชุม
3. ผู้เข้ารับฟังการประชุมห้ามแสดงกิริยาอันพึงรังเกียจ
และก่อความวุ่นวายหรือกระทำการให้
เสื่อมเสียเกียรติหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นเหตุรบกวนที่
ประชุมสภาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเปียง

ขอเชิญชวน การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ "ศรีสะเกษ"
วันที่ 9 - 19 กันยายน 2552 และการแข่งขัน
กีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย "ศรีสะเกษ" วันที่
24-28 ตุลาคม 2552

เรื่องน่ารู้

ประเพณีสารทเดือนสิบ

ประเพณีสารทเดือนสิบ เป็นงานบุญประเพณีของคนภาคใต้ของประเทศไทย โดยเฉพาะชาวนครศรีธรรมราช ที่ได้รับอิทธิพลด้านความเชื่อซึ่งมาจากทางศาสนา **พราหมณ์** โดยมีการผสมผสานกับความเชื่อทางพระพุทธศาสนา ซึ่งเข้ามาในภายหลัง โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อเป็นการอุทิศส่วนกุศลให้แก่ดวงวิญญาณของบรรพชนและญาติที่ล่วงลับ ซึ่งได้รับการปล่อยตัวมาจากนรกที่ตนต้องจองจำอยู่เนื่องจากผลกรรมที่ตนได้เคยทำไว้ตอนที่ยังมีชีวิตอยู่ โดยจะเริ่มปล่อยตัวจากนรกในทุกวันแรม 1 ค่ำเดือน 10 เพื่อมายังโลกมนุษย์โดยมีจุดประสงค์ในการมาขอส่วนบุญจากลูกหลานญาติพี่น้อง ที่ได้

เตรียมการอุทิศไว้ให้เป็นการแสดงความกตัญญูตเวทีต่อผู้ล่วงลับ หลังจากนั้นก็จะกลับไปยังนรก ในวันแรม 15 ค่ำเดือน 10

ช่วงระยะเวลาในการประกอบพิธีกรรมของประเพณีสารทเดือนสิบจะมีขึ้นในวันแรม 1 ค่ำถึงแรม 15 ค่ำเดือนสิบของทุกปีแต่สำหรับวันที่ชาวใต้มักจะ นิยมทำบุญกันมากคือวันแรม 13-15 ค่ำ ประเพณีวันสารทเดือนสิบโดยในส่วนใหญ่แล้วจะตรงกับเดือนกันยายน

การจัดหุ้รับ

เมื่อถึงวันแรม 14 ค่ำเดือนสิบ ซึ่งเรียกกันว่า “วันหลองหุ้รับ” แต่ละครอบครัวหรือวงศ์ตระกูลจะร่วมกันนำข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ มาจัดเป็นหุ้รับ สำหรับการจัดหุ้รับนั้นไม่มีรูปแบบที่แน่นอน จะจัดเป็นรูปแบบใดก็ได้ แต่ลำดับการจัดของลงหุ้รับจะเหมือน ๆ กัน คือ เริ่มต้นจะนำกระเบื้องกระเจด ถาด หรือกะละมัง มาเป็นภาชนะ แล้วรองก้นด้วยข้าวสาร ตามด้วยหอม กระเทียม พริก เกลือ กะปิ น้ำตาล และเครื่องปรุงอาหารที่จำเป็นอื่น ๆ ต่อไปใส่ของจำพวกอาหารแห้ง เช่น ปลาเค็ม เนื้อเค็ม และผักผลไม้ที่เก็บไว้ได้นาน ๆ เช่น พักเขียว พักทอง มะพร้าว ขมิ้น มัน ลางสาดเงาะ ลองกอง กัลยง อ้อย ข้าวโพด ข้าว ตะไคร้ ฯลฯ จากนั้นก็ใส่ของใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ใต้ น้ำมันมะพร้าว น้ำมันก๊าด ไม้ขีด หม้อ กระทะ ถ้วยชาม เข็ม ด้าย และเครื่องเขียนหมาก สุดท้ายก็ใส่สิ่งที่เป็หัวใจสำคัญของการจัดหุ้รับ คือ ขนม 5 อย่าง (บางท่านบอกว่า 6 อย่าง) ซึ่งขนมแต่ละอย่างล้วนมีความหมายในตัวเอง คือ ขนมพองเป็นสัญลักษณ์แทนแพสำหรับผู้ล่วงลับใช้ล่องข้ามห้วงมหรรณพ ขนมลา แทนเครื่องนุ่งห่มแพรพรรณ ขนมกง หรือขนมไข่ปลา แทนเครื่องประดับ ขนมดีซำ แทนเงินเบี้ย

สำหรับใช้สอย ขนมบ้า แทนสบ้าใช้เล่น ในกรณีที่มีขนม 6 อย่าง ก็จะมีขนมลาลอยมัน ซึ่งใช้แทนฟูกหมอน เข้าไปด้วย 3) การยกหุ้รับ ในวันแรม 15 ค่ำ เดือนสิบ ซึ่งเป็นวันยกหุ้รับ ต่างก็นำหุ้รับพร้อมภัตตาหารไปวัด โดยแต่ละคนจะแต่งตัวอย่างสะอาดและสวยงาม เพราะถือเป็นการทำบุญครั้งสำคัญ วัดที่ไปมักจะเป็นวัดใกล้บ้านหรือวัดที่ตนศรัทธา การยกหุ้รับไปวัดอาจต่างครอบครัวต่างไปหรืออาจจัดเป็นขบวนแห่ ทั้งนี้เพื่อต้องการความสนุกสนานรื่นเริงด้วย วัดบางแห่งอาจจะจัดให้มีการประกวดหุ้รับในส่วนของจังหวัดนครศรีธรรมราชนั้น ได้จัดให้มีขบวนแห่หุ้รับอย่างยิ่งใหญ่ตระการตาในงานเดือนสิบทุก ๆ ปี โดยมีองค์กรทั้งภาครัฐและองค์กรเอกชนต่างส่งหุ้รับของตนเข้าร่วมขบวนแห่และร่วมการประกวด ซึ่งในช่วงเทศกาลนี้สามารถจูงใจนักท่องเที่ยวให้มาท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราชมากยิ่งขึ้น

เมื่อขบวนแห่หุ้รับมาถึงวัดแล้ว ก็จะร่วมกันถวายภัตตาหารแก่ภิกษุสงฆ์ เสร็จแล้วจะร่วมกัน “ตั้งเปรต” เพื่อแผ่ส่วนบุญส่วนกุศลให้แก่ผู้ล่วงลับไปแล้ว ในอดีตมักตั้งเปรตบริเวณโคนต้นไม้หรือบริเวณกำแพงวัด แต่ปัจจุบันนิยมตั้งบน “หลาเปรต” โดยอาหารที่จะตั้งนั้นจะเป็นขนมทั้ง 5 หรือ 6 อย่างดังกล่าวข้างต้น รวมถึงอาหารอื่น ๆ ที่บรรพชนชอบ ตั้งเปรตเสร็จแล้ว พระสงฆ์จะสวดบังสุกุลโดยจับสายสิญจน์ที่ผูกไว้กับหลาเปรต เมื่อพิธีสงฆ์เสร็จสิ้นผู้คนจะร่วมกัน “ชิงเปรต” โดยการแย่งชิงอาหารบนหลาเปรต ทั้งนี้นอกจากเพื่อความสนุกสนานแล้วยังมีความเชื่อว่า หากใครได้กินอาหารบนหลาเปรตจะได้รับกุศลแรงเป็นสิริมงคลแก่ตนเองและครอบครัว เสร็จสิ้นการชิงเปรตต่างก็แยกย้ายกลับบ้านด้วยใจอิ่มบุญ

